

grænsepoliti og hunde, og hvad ved jeg, kan passe sig selv!

Det var den nationalisme, jeg tillod mig at gøre op med og opfattede som det stik modsatte af Europatanken, og det var den, jeg roste hr. Kristian Thulesen Dahl for at være en ganske ypperlig repræsentant for.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Vi har jo en bestemmelse om, at korte bemærkninger rettes til den seneste ordfører. Det skal jeg på givne foranledning gøre opmærksom på.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Hvis jeg havde en hang til at være mistrøstig eller virke lidt sur før, fik jeg det i hvert fald rettet op, da jeg hørte hr. Peter Duetoft her i det sidste par omgange, for magen til vrøvl skal man da lede længe efter. Og jeg må sige, at det er svært at genkende det billede, hr. Peter Duetoft ønsker at give af Dansk Folkeparti, i virkelighedens verden, men det må hr. Peter Duetoft om. Men jeg anerkender, at hr. Peter Duetoft i det mindste kommer med de signaler her fra Folketingets talerstol, så vi alle sammen kan høre dem og de bliver ført til referat osv. Det kunne folk i regeringspartierne i hvert fald tage ved lære af.

Og lad mig så sige til fru Elisabeth Arnold, at det er klart, at der er internationale konventioner, som binder Danmark til at lukke mennesker i nød ind i landet; men der er ikke nogen internationale konventioner, der forhindrer os i at sige, at vi ikke efter 3 år giver dem fast ophold i f.eks. Danmark.

Så der er en klar mulighed for at stramme reglerne, så vi får mulighed for at sende udlændinge hjem til deres hjemland eller nærområder, hvis vi vil dét. Og vi kunne også sagtens indrette en dansk politik, der gik ud på, at vi hjalp langt flere flygtninge i deres nærområder, frem for at de kom til Danmark. På den måde kunne man jo også undgå, at flygtninge kom til Danmark.

Så der er såmænd muligheder nok for at stramme inden for rammen af de internationale konventioner, hvis vi ønsker det.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Hr. Kristian Thulesen Dahl taler udenom, men det hjælper ikke noget.

Han sagde i sin ordførertale, at hvis Danmark var frigjort fra EU, kunne vi selv bestemme, hvor mange flygtninge vi ville tage imod, men det er ikke rigtigt. Hr. Kristian Thulesen Dahl kan altså ikke levere varen. Vi er nemlig bundet af internationale konventioner til at modtage mennesker i nød.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Lad mig tage fat, hvor fru Elisabeth Arnold sluttede:

Jeg mener, at fru Elisabeth Arnold har fuldstændig ret i sin påpegning af, at den agitation, som Dansk Folkeparti i almindelighed fører på dette område, ikke respekterer de forpligtelser, vi har, og som ikke har noget at gøre med vores EU-forpligtelser. Og så bliver hr. Thulesen Dahl fornærmet, men det er ikke mærkeligt, for jeg har igennem mange år gjort den observation her i Tinget, at de partier, der er de mest skarpe og fordømmende over for andre, altid er dem, der også er de største mimoser, som ikke tåler kritik, når det drejer sig om dem selv.

Men for at det alligevel ikke skal være skjult for hr. Kristian Thulesen Dahl, vil jeg gerne slå fast, at hvadenten hr. Kristian Thulesen Dahl kan lide det eller ej, er det nu engang sådan i Europa i dag, at modstanden imod EU i de fleste lande er knyttet tæt sammen med de nationalistiske højrekræfter, der bygger på had mod fremmede, og hr. Thulesen Dahls egen modstand mod EU repræsenterer ingen undtagelse.

Hr. Holger K. Nielsen sagde her til sidst, at man skulle bygge på virkeligheden.

Virkeligheden er, at der er skel i Europa, skel, der er skabt under den kolde krig, under kommunismen. Skellene er der. Det er virkeligheden, og det er den eneste virkelighed, jeg forholder mig til, og det, som det drejer sig om, er at nedbryde de skel. Det er den opgave, vi står over for, og det er den opgave, som regeringen søger at bidrage til at løse.

Jeg lagde mærke til, at både for hr. Keld Albrechtsen og hr. Thulesen Dahl forholdt det sig sådan, at de var så meget tilhængere af udvidelsen, at de endte med at være imod den, at de var så meget for at udvide EU med 10 lande, at de var imod at udvide med nogle færre, hvis det var det, der skulle ske.

Lad mig da slå fast, at regeringens politik aldrig har været, at alle 10 østeuropæiske lande kunne blive medlemmer på samme tid. Det har vi aldrig forestillet os. Vi har forestillet os, at man skulle indlede en proces med alle sammen